

Съдържание

Бухалчето Бухи се учи да лети	4
Доброто мече	12
Ревът на лъвчето	22
Приключенията на Прасчо	30
Немирните зайчета	38

5 Minute Tales • Animal Stories
Copyright © 2017 Igloo Books Ltd

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic, or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Illustrated by Ela Jarzabek
Written by Melanie Joyce
Cover designed by Alexander Alexandrou
Interiors designed by Kerri-Ann Hulme
Edited by Natalia Boileau

Приказки за Мечо, Лъвчо, Прасчо, Бухи и други малки животни

© Издателство „Фюм“, 2019
Текст Мелани Джойс
Илюстрации Ела Джарзабек
Превод Екатерина Иванова

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

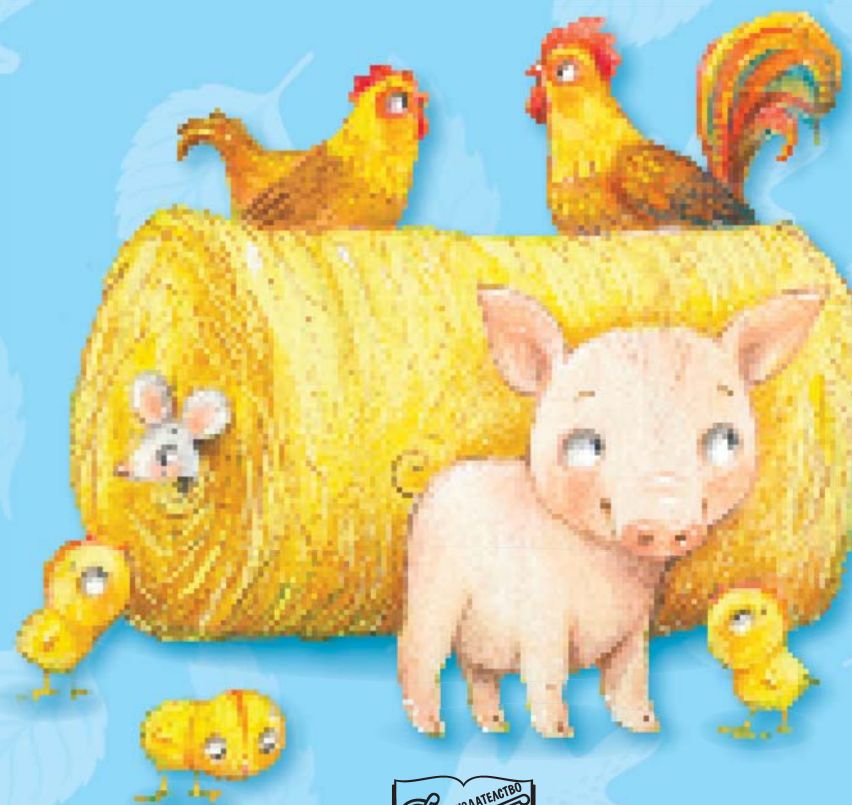
ISBN 978-619-199-387-1

Отпечатано в Китай

Издателство „Фюм“

Приказки за Мечо, Лъвчо, Прасчо, Бухи и други малки животни

Бухалчето Бухи се учи да лети

Малките бухалчета пораснаха.
Дойде време да се научат да летят.

Започвайте!

*- подкани ги мама
една вечер.*

Едно от бухалчетата
се **засили**, размаха крила
и **излетя** от гнездото.

**Дайте път!
И аз ще летя!**

*- извика второто бухалче
и също полетя.*

Накрая дойде ред на Бухи, но крачетата му
се **разтрепериха**, а перцата му **настръхнаха**.

**Аз ще летя
по-късно.
Сега не искам!**

*- изписука
изплашено той.*

**Страх ли
те е?**

*- изкиска се един
от братята му.*

Хайде, мъниче!

*- извика
присмехуано
другият му
брат.*

Бухи запляска с крила.

Точно така!
Хайде, лети след мен!

- окуражи го
майка му и полетя
към гората.

Бухи се опита да полети, но се олюля.
Клонът се **клатеше**, а земята беше

ужасно далече, много далече **долу**.

Гледай какво
правим ние!
Не е трудно!

- извика едното му братче.

Двете бухалчета се плъзнаха във въздуха
и се превъртяха през глава.

Видя ли?
Много е лесно!

- извика другото
му братче.

Доброто мече

Мечо се готвеше за зимата. Той събра големи купчини сухи листа и мек мъх, за да си направи уютно легло в своята мечешка пещера.

А сега трябва да си събера много храна. Ако съм гладен, коремчето ми ще къркори и няма да мога да спя...

- каза си Мечо.

Мечето тръгна из гората. До стария гъб катеричката си бърбореше нещо и – аха, аха – **да заплаче**.

Какво е станало?
Защо си толкова
разтревожена?

– *попита Мечо.*

Защото събрах жълъди
за зимата, зарових ги,
за да ти скрия, а сега
не помня къде са!

– *завика катеричката.*

Мечо заби нос в земята и започна **да души**, да души,
да души. Най-сетне надуши миризма на жълъди и започна
да гълбае. **Дълба**, гълба, **гълба**, намери жълъдите.

Ето ти твоите
жълъди!

– *застя се Мечо.*

Катеричката **благодари** на доброто мече, грабна жълъдите и радостно хукна към хралупата си.

Ревът на лъвчето

Лъвчо току-що беше разбрал, че може да **реве**,
и много се зарадва.

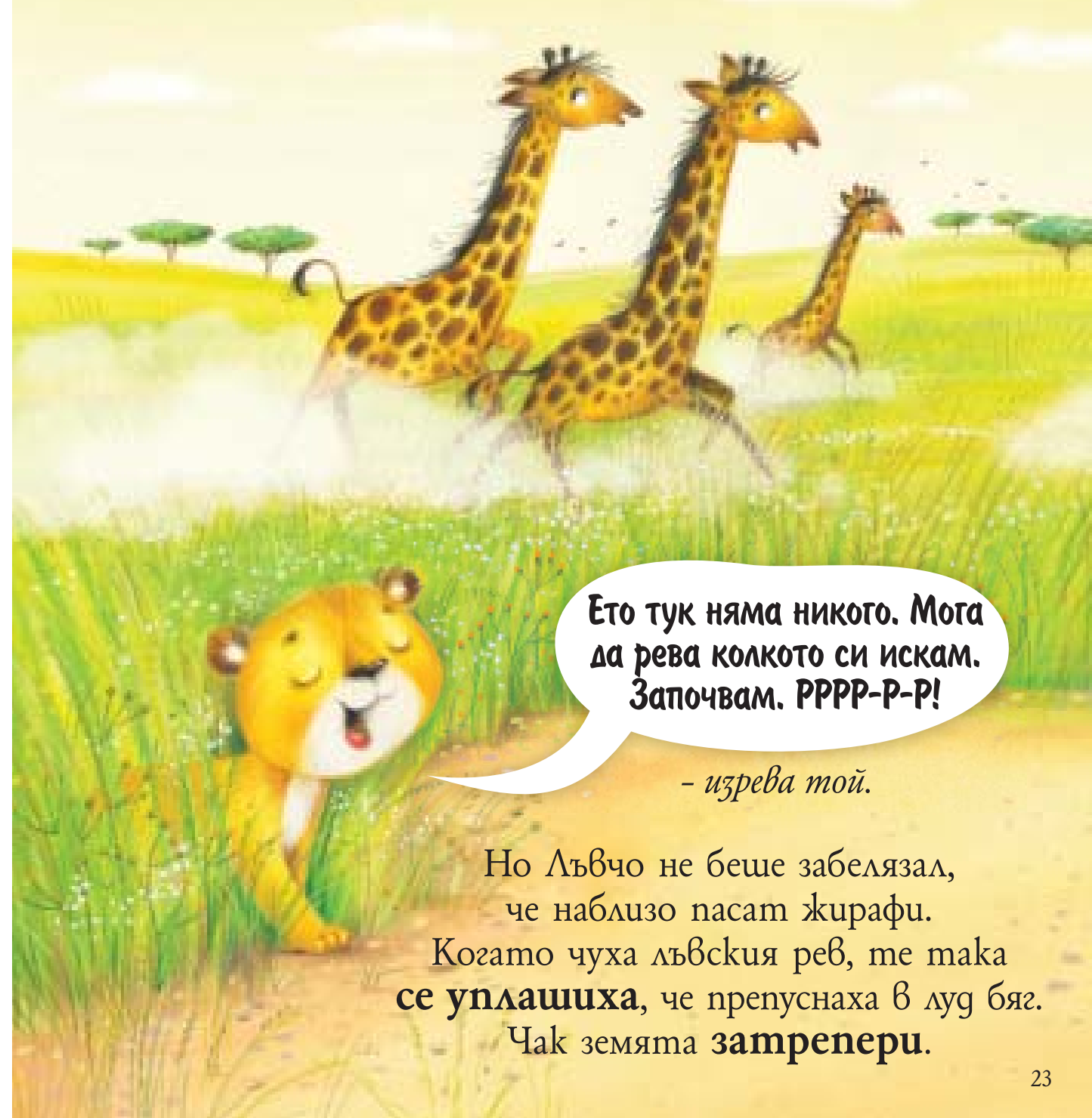

Докато мама и тате спят,
аз ще ида да се упражнявам.
Като се върна, ще им
покажа, че мога да рева
най-силно и най-страшно
от всички лъвове!

- реши Лъвчо и тръгна
през саваната.

Той се **промъкваше** през високата трева и търсеше
спокойно местенце, за да упражнява лъвския си рев.

Ето тук няма никого. Мога
да рева колкото си искам.
Започвам. РРРР-Р-Р!

- *изрева той.*

Но Лъвчо не беше забелязал,
че наблизко пасат жирафи.
Когато чуха лъвския рев, те така
се **уплашиха**, че препуснаха в луд бяг.
Чак земята **затрепери**.

Лъвчето излезе от високата трева и се огледа учудено, но **уплашените** жирафи вече ги нямаше.

Само в далечината се виждаше облак прах.
Лъвчо затопурка по-нататък и спря на сянка до мястото за водопой.

RRRR-R-R!
RRRR-R-R!

- *продъжи да реве той.*

УААААА-А-А!

- *запищяха уплашено маймунките.*

Те **заскачаха** по клоните и засипаха слоновете с бананови кори.

Слоновете така **се уплашиха**, че **запръскаха** вода с хоботите си и намокриха маймунките от глава до пети.

Лъвчо не разбираше защо е цялата тази врява.

Тук е много шумно.
Не мога да се упражнявам.
Ще отида надолу по реката!

- *реши той.*